De Vlaemsche zanger

bron
De Vlaemsche zanger. I.S. van Doosselaere, Gent 1856

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_vla012vlae01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

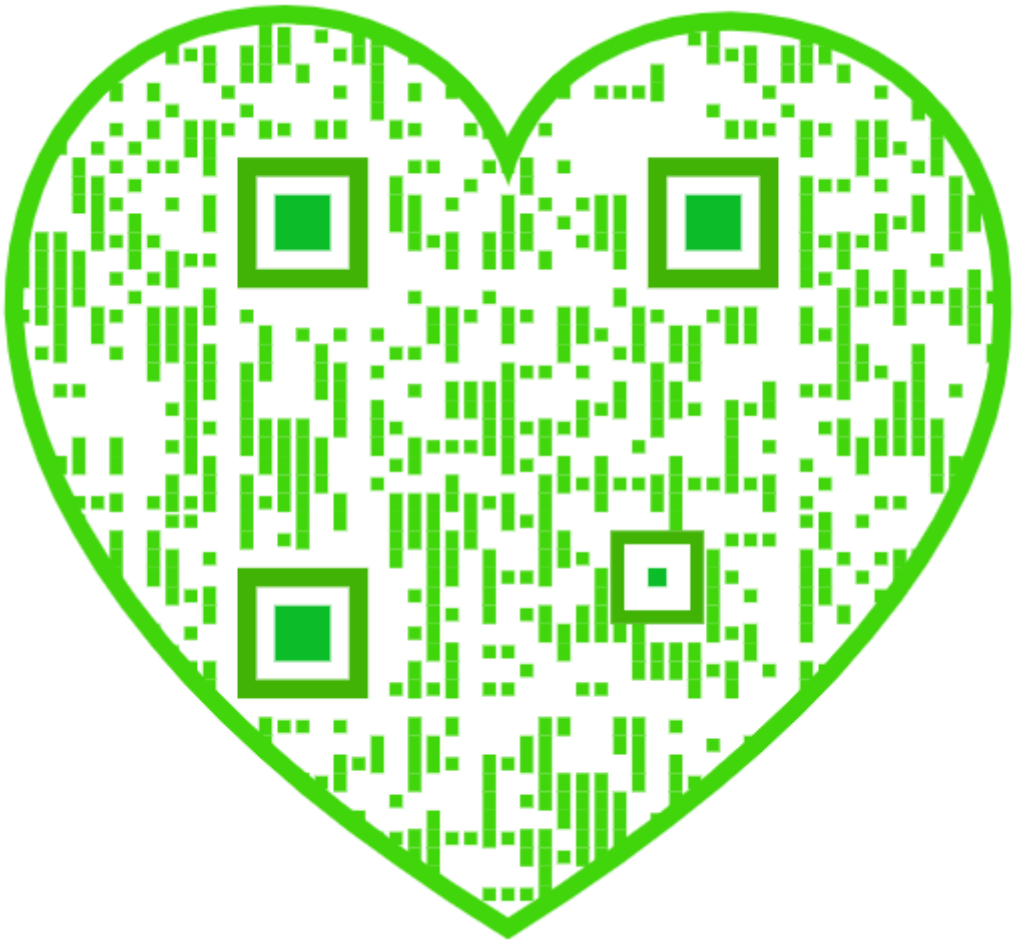

De eerste kus der min.

MUZIEK van FR. VAN HERZEELE.

De honig is van overlange
Het zoetste steeds genoemd,
En waerlyk, om zyn streelend smaekje,
Is hy met regt beroemd.
bis{ En toch kan ik wat zoeters noemen:
{ Gy lacht, (*bis*) o myn vriendin?
{ Dat zoeters dat ik wil bedoelen,}*bis*
{ Is d'eerste kus der min.}

Het rynsche druivensap is forsig,
En tevens koen en teêr;
Den flauwen geeft het reuzenkrachten,
De reuzen velt het neêr;
bis{ Al giet het balsem op ons lyden,
{ Al streelt (*bis*) het hart en zin;
{ Toch kan ik u wat zoeters noemen,}*bis*
{ 't Is d'eerste kus der min.}

Hoe zoet zyn my die zael'ge stonden!
Denkt hoe my 't harte beeft,
Als Lauras vuerge mond aen myne
Steeds vuerge lippen kleeft!
bis{ Ik drink 't vergeten van myn lyden
{ Aen 't hart (*bis*) van myn vriendin,
{ En ieder van haer kusjes is my}*bis*
{ Als d'eerste kus der min.}

De Geest van 't Vaderland.

STEM: *La Colombe du Soldat*.

De stem der pligt riep my naer verre landen;
'k Volg de eerevaen; zy wappert in de lucht!
Ik wil voor haer myn laetste bloed verpanden,
Op 't oorlogsveld krygt zy myn jongsten zucht.

Maer toch drukt my een diepe smarte neder
By 't denken aen den dierbren vadergrond;
Ligt zag ik nooit myn lieflyk dorpken weder,
Zoo God geen geest tot myn vertroosting zond.
Het is een geest van hellen glans omgeven;
Hy roept my toe: Verban al uw verdriet;
Geeft gy voor eene heilge zaek uw leven,
Het vaderland vergeet zyn helden niet.

Met ieder wolk die aen den blauwen hemel
Zich statig naer myn dierbaer Vlaendren spoedt,
Zendt ik uit 't midden van het krygsgewemel,
Myn liefste een kus, myn vaderland een groet.

Maer toch, enz.

Maer 'k hoor de trom, 't geschal der krygstrompetten,
Het zwaerd in d'hand, den kogel in 't geweer!
De vyand komt, wy zullen hem verpletten,
Of als een man, val ik op 't veld van eer.

Maer toch, enz.

B.

Zomeravond.

STEM: '*Enfants*, *n'y touchez pas*.' (Clapisson.)

De zonne zinkt
Van goud en vuer omtogen,
En zacht en streelend klimt de maen op vóór
En 't allen kant vaert meê het lied ten hoogen, onze oogen;
Dat heel Natuer haer Meester tegenzingt.
En wy den blik naer boven,
In 't plegtig avonduer,
Stemmen mede in het lied en wy danken en loven
Den Meester der Natuer,

Hoort! alles vloeit
Van liefdetoonen over:
't Gevleugeld zangrenheir kweelt vrolyk in het loover;
De krekel tjilpt haer liedjen vol getoover,
Wyl langs de haeg, de kever snorrend stoeit.
En wy den blik naer boven, enz.

De zefir sust
De lieve bloeme weder;
Zy buigt het hoofdjen voor zyn zachten adem neder,
En neuriet blyde een liedjen zoet en teeder
En lacht hem toe, den dauwdrop die haer kust,
En wy den blik naer boven, enz.

Knielt vol ontzag
Teneder, aerdelingen,
Die voelen kunt wat wind en bloem en vogel zingen,
En 't allen kant de beê hoort opwaerts klinken;
Dank, Heere, dank, voor d'afgeloopen dag.
Wy ook, den blik naer boven, enz.

F, DE CORT.

Romance
Uit het opera: *Het Zomerlief*.

Woorden van Van Peene, muzyk van Fr. van Herzeele.

Kom op myn slot den prys ontvangen
Dien liefde biedt aen maegden schoon,
En al wat 't herte mogt verlangen
Bekomt gy in die ryke woon.
Het jawoord dat my kan behagen,
O zeg het maer!
En wis zoudt gy een kroone dragen,
Indien ik koning waer. (*bis*)

Om u het schoonste lot te maken,
Vraeg ik u maer een oogenslag;
Gy deedt myn hert van liefde blaken,
O zeg dat 'k weêrmin hopen mag!
Dat toch een woord myn smerte stille,
Myn ziel bedaer!
En 'k geef u alles naer uw wille,
Als of ik koning waer! (*bis*)

De Zeeschelpjes.

Koopt schelpjes, schoone bonte schelpjes,
Mynheerkens lief, mevrouwkens zoet.
Koopt schelpjes voor uw kleine kindren:
't Is zoo een geestig spelegoed.

Ge kunt er korvekens van maken
Van alle vorm, van alle kleur.
Beziet ze maer eens voor myn venster:
Ach! veel en vraeg ik er niet veur.
Ze kosten ons alleen de moeite
Van die te rapen uit het zand,
God zendt er andren alle dagen
En laet ze liggen op het strand.

Koopt schelpjes, enz.

Wanneer het ebb' is, niet te dralen,
We grypen ras het korfje vast;
Want al de schoonste, raerste schelpjes
Zyn voor die best op d'ure past.
Wy loopen op ons bloote voeten
En zyn niet bang voor kei of steen.
De zeegolf likt en labbert zachtjes
En klotst ons schuimend tegen 't been.

Koopt schelpjes, enz.

Ziet, ik en zou daerom niet liegen
- Hoewel 't de koopliên somtyds doen -
Al wat ik win is om myn moeder
En om myn broêrke meê te voên.
Ach! geen van beide kunnen werken,
En daer ik nu de sterkste ben,
Vind ik het waerlyk heel natuerlyk
Dat ik my stel en werk voor hen.

Koopt schelpjes, enz.

En toch zou ik wat willen sparen,
'k Durf haest niet zeggen om wat reên.
Maer kykt maer even naer dien visscher,
Dien gy daer hêen en weêr ziet treên.
Hy is niet ryk met al zyn werken,
Maer toch hy legt wel iets op zy.
En als het nu eens zou gebeuren...
Had ik wel graeg zooveel als hy.

Koopt schelpjes, enz.

N. DESTANBERG.

De Speldemerksters.

O kloskens, ritselt op 't papier:
Klotst heen en weêr met lossen zwier,
Maer niet te hard of niet te straf,
Of anders breekt het draedjen af.

't Is zomer - en van vóór vier uren
Blinkt reeds de lieve zonneschyn.
Wy blyven tusschen geen vier muren.
Komaen! op straet zal 't beter zyn.
Wy zitten lang genoeg gevangen
Des winters, als 't zoo donker is
Dat 't lampje, voor 't bokael gehangen,
Met moeite maer toereikend is;
Des winters, als schier alle dagen,
't Gerucht van 't lief eenvoudig lied,
Dat d'oude grootmoê achterliet,
Verdoofd wordt door de hagelslagen.

O kloskens, enz.

Daer zitten wy voor onze deuren
En zingen by het werken luid;
Dit troost de droevigen die treuren:
Verdriet te maken helpt geen duit.
De vrouwen praten van haer kindren;
De meisjes spreken daer niet in;
Maer, lieve God! dat zal niet hindren:
Zy denken daerom niet te min.
En wat er ergens voor kan vallen
In dorp ot stad, in steeg of straet,
Ons Heere kent hoe of dit gaet,
Wy weten 't altyd eerst van allen.

O kloskens, enz.

Wy werken dus van als de zonne
Daerheen ryst in de blauwe lucht
En als een heilbodin en - bronne
Het zwarte duister jaegt op vlugt.
Wy werken in haer warme stralen
Die 't bloed veel rasser vlieden doen,
Maer gaet ze buiten hare palen,
Wy sluim'ren iet wat na de noen.
En wordt weêr 't avonduer herboren,
Wy zyn zoo rustig en te vreê.
Dit denkbeeld slaept zoo lustig meê:
Geen onzer heeft haer dag verloren!

O kloskens, enz.

Wy werken voor de ryke vrouwen,
Die alles hebben wat haer lust,
Die meestal van vermaken hoûen
En lachen met de stille rust.
Zy hebben meer dan wy, die damen!
Meer geld, meer weelde, meer genot.
Maer daerom moeten w'ons niet schamen,
Wy zyn de zelfde toch voor God.
Men zegt dat zy zich ook verdrieten,
En dikwyls leven in de smert.
Wy wenschen haer uit gansch ons hert
Zooveel geluk als wy genieten!

O kloskens, enz.

N. DESTAMBERG.

Anne-Mieken.

(*Getoonzet door* P. VAN DEN ACKER.)

Anne-Mieken zou zoo geerne trouwen,
Maer ze weet, o jammer! niet met wien,
Zy verlangt naer kostelyke bouwen
En naer kleêren van de steedsche liên.
- 'In myn dorpken, (zegt ze menig reisjen),
Is 't zoo droef! ik wou de vreugd der stad!' -
Wees voorzichtig, kind! zoo menig meisjen
Werd daer gauw een vogel vóor de kat!
Liefelyke boerenmeid,
Laet geen schyngenot u lokken,
Ach! bewaer uw holleblokken
En uw zoete onnoozelheid!

Als de steedsche juffers ydel pronken,
Die de kermisvedel lokt ten dans -
Daer bespieden Anne-Miekens lonken
Nydig 't zyden kleedjen, zoo vol glans;
Laet ze op heur katoentje de oogen vallen,
O dan rolt er menig traen op neêr!
- Schooner zyt ge zoo toch dan zy allen:
Vraeg niets meer aen onzen lieven Heer!
Liefelyke boerenmeid, enz.

Weet ge dan niet, hoe ze is wedervaren,
De arme Lena van den molenaer?
't Boersche rokje wou ze ook niet bewaren,
Zy ontvlood het dorpjen sints een jaer.

Ach! reeds uit is 't schoonekleêrendragen,
Heur verleider wees haer van de hand:
En van die gewenschte vreugdedagen
Blyft alleen de erinring en de schand!
Liefelyke boerenmeid, enz.

FRANS DE CORT.
Antwerpen, 3 juny 1855.

Wantje en Karel.

Muzyk van EDWARD GORTEBEECK.

Wantje was een rappe meid,
Blank en malsch van koon;
Al de jongens uit de buert
Vonden Wantje schoon.
De een' vlocht haer een' bloemenkrans,
De andre schonk haer fruit;
Men verzocht ze tot den dans:
Wantje lachte ze uit.

Karel was een flinksche maet,
Struisch en bruin van vel;
Al de meiskens uit de buert
Vonden Karel wel.
Ze belonkten hem zoo teêr
Door de groene ruit....
Hy keek toch naer hen nooit weêr, -
Karel lachte ze uit.

Eens, terwyl het avondrood
Zonk op veld en hut,
Hoorde m'in de blyde buert
Vedel en geschut.
Vrolik danste m'er in drom
En men riep er luid:
Leve Karel! - bruidegom!
Leve Wantje! - bruid!

EM. HIEL.
St-Gillis, 1853.

Bevelbrief.[1]

Muzyk van KüCKEN.

Ter kennis zy hiermeê gebracht
Dat op den bal, verleden nacht,
Een meisjen, na ze er had gezweefd,
Meer dan een hart gestolen heeft.
Gelyk een hinde vloog zy heen,
En waer ze schuile, weet er geen.
Gy vraegt, waeraen zy wordt herkend:
Hier vindt gy haer signalement.

(1) Deze heerlyke choor is voor geringen prys te bekomen by den uitgever Gevaert, Brabanddam, 36, te Gent.

De lokken blond, schier goud geacht,
De kykertjens licht-blauw en zacht,
Het mondjen purperrood en klein,
De tandekens gelyk en rein.
De wang een roos op lelieblaên,
Het halsken wit als van een zwaen.
Het voetjen zoo wat achtduim lang,
De hand bevallig, mollig, rank,
Niet al te klein, niet al te groot;
Kortom een aerdig vlaemsch kleinood.

Maer, ja, iets dat ik nog vergat,
By dien byna verloren schat:
Lacht heur wang, zoo krygt ze daer
Twee kuiltjens lief en wonderbaer.
Zy baren lust, zy baren pyn,
Men voelt, zy moet gevaerlyk zyn.
Voor knapen is zy 't heel en gansch,
En mooglyk ook wel voor de mans.

Dus wenschen we iedereen saluit!
En zenden de ordonnantie uit,
Dat wie ze vindt in Vlaenderland,
Haer vastboei met een liefdeband,
En 't hoofd haer sier' met roozenkroon.
Een lach en kus dit zy zyn loon!
Zoo willen wy niet altyd blind.
Geteekend: Amor, Venus kind.

Naer het duitsch, *door* PR. VAN DUYSE.

De Garnaelvisscher.

Allo! de zware laerzen hier
Om naer de zee te gaen!
Het grove zeildoek-kapjen op!
De baeijen lyfrok aen!...
De gesp hard in de leên gekneld,
Het netjen op den rug
En ras in zee, of anders is
't Garnaeltjen ons te vlug.

De lucht en is niet al te klaer,
De zonne schynt maer flauw;
En dàer - in volle zee... die wolk
Zy is my drommels grauw.
Maer 't zal toch niemendalle zyn,
Blyft maer de wind terug.
O 'k wensch dat ieder schip of schuit
Het onweêr zy te vlug.

Het netjen goed uiteen gezet,
Zoo open en zoo wyd,
Dat geen garnaeltje my ontsnapt
Of zwemmen kan op zyd'.
Er in! er in! 't wordt vol en zwaer!
En dan naer huis terug,
Of anders is myn buerman Piet
My op de markt te vlug.

Maer 'k zie daer nog een heele jagt,
Die heenstuift naer het strand.
En korf en net weegt reeds zoo zwaer
Dat 'k kramp kryg in myn hand.
Bah! 'k roep daer ginder vriend Arjaen,
Die ving nog zelfs geen mug,
Want voor de broederliefde mag
Geen mensch my zyn te vlug.

Komaen! nu uit de zee geplast
Met zwaren laerzentred,
En naer myn Lyn, die my verwacht,
Met vollen korf en net.
Zy gaet er meê van woon tot woon
En keert met geld terug,
Want voor 't verkoopen van garnael
Is Lyn een elk te vlug.

Hier komen aen ons frisschen wal,
Ook uit het verste land,
Veel heeren en veel damen aen,
Die baden aen het strand.
Wy geven daer geen oortjen voor,
Maer plonsen van de brug.
Wy zyn - al die *entrepreneurs*
Van Godes zee - te vlug!

En nu, de zware laerzen uit!
De vangst is goed gegaen.
Het grove zeildoek-kapjen af,
Den lyfrok afgedaen!...

Ik zet my maer aen tafel neêr,
Myn Lyn is al terug,
En in gesmaeklyk te eten ben
Ik vast een elk te vlug!

N. DESTANBERG.

De blauwe Kiel.

ZANGWYZE; *T'en souviens-tu*.

'k Was nog een knaep, en vry van alle zorgen,
Verzot op 't spel, in klucht en poetsen sterk,
Wanneer tot my op zeekren goeden morgen
Myn vader sprak: ‘Kom jongen meê aen 't werk!
Ik worde al oud, en voel myn kracht begeven.
Wees vlytig, kind! en leer alras uw stiel,
Zoo kunt gy my en moeder hulpe geven:
Kom jongen meê! daer is 'ne blauwe kiel.’

Ik volgde droef, doch zonder tegenspreken,
En weenend ging ik vaders werkplaets in;
Doch spoedig was myn kindersmart geweken,
En zong ik ook een liedjen bly van zin.
By 't daeglyksch werk werd my het leven lustig,
Een nieuwe zon rees op in myne ziel,
En nooit voorheen was myn gemoed zoo rustig:
Al droeg ik, werkman, maer 'nen blauwen kiel.

Wel is er soms een aental kale heeren
Dat op myn kiel veracht'lyk nederziet;
Toch kan men my daerover niet verneêren,
En 'k ga voor hen uit mynen weg toch niet.
'k Ben nederig als alle werkmanszonen,
Maer eerloosheid was nooit in myne ziel,
En 'k mag aen elk myn aengezichte toonen,
Al draeg ik slechts 'ne simplen blauwen kiel.

De vlaemsche vreugd, die ben ik nimmer moede,
De vlaemsche klucht, die heb ik steeds ter hand.
Myn herte klopt voor 't schoone en voor het goede
Ik kniel voor God en ik bemin myn Land.
Doch waegt hier ooit een vreemdeling te komen..
De vryheidzucht ontvonkt in myne ziel:
De werkman zal geen overheerscher schromen,
En 'k trek dan op met mynen blauwen kiel.

FR. DE POTTER.

Geloof hem niet.

STEM. *Le Fou de Tolède*

Een jongeling, voor my in 't stof gebogen,
Sprak: ‘Ik bemin;
O lieve maegd, nooit heeft myn mond gelogen,
Wees myn vriendin!
O weiger niet uw liefde my te schenken,
Word myne vrouw;
Ik zweer het u, 'k zal nooit myn minne krenken.
'k Blyf u getrouw,
O ja, 'k blyf u getrouw!’

Zyn lief gelaet en minnelyke lonken
Bekoorden my.
En vrolyk heb ik hem myn hert geschonken,
Myn al was hy.
Maer nu, och God! is myn geluk vervlogen;
Want hy verdween:
De lage mensch heeft my zoo snood bedrogen;
Ik zucht en ween!
O ja! ik zucht en ween.

En, als gy eens voor uw gezicht ziet schitt'ren
Zyn gloeijend oog,
O wacht u wel! hy zal uw lot verbitt'ren
Die my bedroog!
Hy breekt zyn woord, hoe plegtig u gegeven!...
Als gy hem ziet
En hy u zweert dat hy voor u zal leven,
Geloof hem niet!
O neen, geloof hem niet!

Afscheid.

Ik zeg adieu, wy twee wy moeten scheiden,
Tot op een ander tyd:
Tot dan zal ik, dan zal ik troost verbeiden,
Ik laet by u dat herte myn;
Want waer gy zyt, daer zal ik zyn,
't Zy vreugd of pyn,
Altyd zal ik u eigen zyn.
XVIe eeuw,

Aria uit Twee Hanen en een Henne.

Blyspel door H. Van Peene.

Wat zal ik trotsch ter kerke
Des zondags met hem gaen.
'k Wil dat ons elk bemerke;
'k Trek 't beste pakjen aen.
Myn kanten muts met strikken,
Myn kraegjens net en kuisch,
Myn halsdoek waerop blikken
Myn ketting en myn kruis.
Zoo wordt het dorp gedwongen
Te zeggen, 't geen my vleit:
Hy is de knapste jongen,
Zy is de schoonste meid.

Wat zal ik trotsch ter kerke
Des zondags met hem gaen.
'k Wil dat elk ons bemerke,
'k Trek 't beste pakjen aen.
Vervolgens, 't kan niet missen,
Zal schittrend myn kozyn,
Op feest en kerremissen,
Altyd myn danser zyn.
Dat elk my vry benyde
Dit scheelt my nietmetal,
Geen nood dat aen zyn' zyde
My iemand hoonen zal.
Zoo wordt het dorp gedwongen,
Te zeggen 't geen my vleit:
Hy is de knapste jongen,
Zy is de schoonste meid

Koepletten uit Vader Cats,

Blyspel door H. Van Peene, muzyk van K. Miry.

Koor.

De zonne schiet haer stralen
En kleurt alreeds het strand.
Komt visschers, zonder dralen,
Aen 't werk, de net in d'hand.

1e *Koeplet.*

Myn schuitje komt te lande
Het zeil wyduit gezet;
'k Heb visch van allerhande
Gevangen in myn net.
My was vandaeg genegen
Het grillig lot; maer ziet,
Slaet het my morgen tegen,
'k En make geen verdriet.
Hoe zee! (*bis*)
Ik laet myn schuitje dobbren,
Hoe zee! (*bis*)
't Komt vroeg of laet ter reê.

Koor.

Hoe zee! (*bis*)
Hy laet zyn schuitje dobbren,
Hoe zee! (*bis*)
't Komt vroeg of laet ter reê.

2e *Koeplet.*

De visch is versch gevangen,
'k Heb botjes, scharren schoon;
'k Gerief elk naer verlangen
Voor een geringen loon;
Myn winst is ligt om dragen,
'k Word nooit daermede ryk;
'k Win 't brood van alle dagen,
Meer niet, maer 't is gelyk.
Hoe zee! (*bis*)
Ik laet myn schuitje dobbren,
Hoe zee! (*bis*)
't Komt vroeg of laet ter reê.

Koor.

Hoe zee! (*bis*)
Zy laet haer schuitje dobbren,
Hoe zee! (*bis*)
't Komt vroeg of laet ter reê.

Almanak voor 1856.

Historische tydrekeningen.

Sedert het begin der wereld volgens Calvisius	5805 jaren.
Sedert den zondvloed	4190 jaren.
Sedert Christus' geboorte	1856 jaren.
Sedert de uitvinding der Boekdrukkunst door Laurens Koster	432 jaren.
Sedert de ontdekking van Amerika	365 jaren.
Sedert de invoering der aerdappelen	279 jaren.
Sedert de invoerng van den koffy	202 jaren.
Sedert de uitvinding der luchtballen door Mongolfier	74 jaren.
Sedert den veldslag van Waterloo	41 jaren.
Sedert de instelling van het Belgisch koningryk en de troonbestyging van koning Leopold	25 jaren.

Eklipsen:

Den 20 april, maenverduistering,	
Den 29 september, zonverduistering.	
Den 13 october, maenverduistering. dry onzichtbaer in deze gewesten.	- Alle

Jaergetyden:

21 maert, begin der Lente.
21 juny, begin van den Zomer.
23 sept., begin van den Herfst.
21 dec., begin van den Winter.

Vastendagen:

De 40 dagen voor Paschen, de Quatertemperdagen, 's daegs voór Sinxen, voór de plegtigheid van Sint Pieter en Pauwel, vóor O.-L.-V.-Hemelvaert, voór Allerheiligen en voór Kerstdag.

Quatertemperdagen:

13, 15 en 16 february.
14, 16 en 17 mei.
17, 19 en 20 september.
17, 19 en 20 december.

Kerkelyke berekeningen voor 1856:

Zondagletter, F E.
Zonnecirkel, 17.
De Epacta 13.
Gulden getal 14.

January.

		Heiligen:
1	d	*Besnydenis*
2	w	Alardus
3	d	Genoveva
4	v	Pharaïldis
5	z	Eduard
6	Z	*H.* 3 *koning*.
7	m	Reinold
8	d	Gudula
9	w	Basilda
10	d	Agatha
11	v	Theodos.
12	z	Arcadius
13	Z	*H.N. Jesus*
14	m	Hilarius
15	d	Pauwel
16	w	Marceliaen
17	d	Antoon
18	v	Pieters st. R.
19	z	Dagobert
20	Z	*Septuages*.
21	m	Agnes
22	d	Vincent
23	w	Trouw v. Maria
24	d	Timotheus
25	v	Paul's bek.
26	z	Polycarp
27	Z	*Sexages*.
28	m	Juliaen
29	d	Fr. van Sal
30	w	Aldegunda

31 d Pieter

Nieuwe Maen den 7.

Eerste Kw. den 14.

Volle Maen den 22.

Laetste Kw. den 30.

Ingevolge den *Eeuwigdurenden Kalender* en met Godes wille: van den 1-14 vorst, 15-23 sneeuw en regen, 24-31 mist.

February.

		Heiligen:
1	v	Ignatius
2	z	*Lichtmis*
3	Z	*Quinquag*.
4	m	Joanna
5	d	Vasten-avond.
6	w	Aschdag.
7	d	Romuald
8	v	Jan de Mat.
9	z	Appolonia
10	Z	*Quadrag*.
11	m	Adolf
12	d	Eulalia
13	w	*Quatertem*
14	d	Valentinus
15	v	*Quatertem*
16	z	*Quatertem*
17	Z	*Reminisc*.
18	m	Simeon
19	d	Leonora.
20	w	Eleuther.
21	d	Pepinus
22	v	Pieter st. A
23	z	Leonora
24	Z	*Oculi*
25	m	Walburgis
26	d	Alexander
27	w	Honorina
28	d	Romaen
29	v	Basilius

In 't schrikkelj^{r}. heeft deze maend 29 dagen.

Nieuwe Maen den 6.

Eerste Kw. den 13.

Volle Maen den 20.

Laetste Kw. den 29.

1-12 groote koude, 12 tot einde regen.

Maert.

		Heiligen:
1	z	Albinus
2	Z	*Laetare*
3	m	Karel
4	d	Casimir
5	w	Theophiel
6	d	Coleta
7	v	Thomas
8	z	Felicita.
9	Z	Judica
10	m	40 Martel.
11	d	Constant.
12	w	Gregoor
13	d	Theodoor
14	v	7 Weeën van M.
15	z	Isabella
16	Z	*Palm-Zon*.
17	m	Gertruda
18	d	Gabriël
19	w	Jozef.
20	d	Witten-d.
21	v	Goeden-v.
22	z	Catharina
23	Z	PASCHEN
24	m	2^{e} *Paschd*.
25	d	Pelagia
26	w	Ludger
27	d	Ernst
28	v	Sixtus
29	z	Berthold
30	Z	*Quasimod*.

31 m Cornelia

Nieuwe Maen den 6.

Eerste Kw. den 13.

Volle Maen den 21.

Laetste Kw. den 28.

Byna geheel de maend regen en wind, op het einde eenige schoone dagen.

April.

		Heiligen:
1	d	M. Boodschap
2	w	Frans
3	d	Richardus
4	v	Isidoor
5	z	Vincent
6	Z	*Misericor*.
7	m	Herman
8	d	Dyonisius
9	w	Waldetrud.
10	d	Macharius
11	v	Leo
12	z	Juliaen
13	Z	*Jubilate*
14	m	Valerius
15	d	Octavia
16	w	Joachim
17	d	Rudolf.
18	v	Idesbald
19	z	Bernaerd
20	Z	*Cantate*
21	m	Anselm
22	d	Soter, Caj.
23	w	Joris.
24	d	Fidelis
25	v	* Marcus
26	z	Marcellin.
27	Z	*Vocem*
28	m	Kruisdag.
29	d	Petrus
30	w	Katarina

Nieuwe Maen den 5.

Eerste Kw. den 12.

Volle Maen den 20.

Laetste Kw. den 27.

Betrokkene lucht tot den 25, daerna koude, rond 16 en 17 nachtvorst.

Mei.

		Heiligen:
1	d	O.H. HEM.
2	v	Athanasius
3	z	Kruisvind.
4	Z	*Exaudi*
5	m	Pius V
6	d	Jan in d'olie
7	w	Stanislas
8	d	Augustina
9	v	Gregoor
10	z	Job. *Vigelie*
11	Z	SINXEN
12	m	2e *Sinxend*.
13	d	Servaes
14	w	*Quatertem*
15	d	Andries
16	v	*Quatertem*
17	z	*Quatertem*
18	Z	*H. Dryvul*.
19	m	Ivo
20	d	Bernaerd
21	w	Laurentia
22	d	*H. Sacram*.
23	v	Desiderius
24	z	O.L.V. Bystand
25	Z	*sol. H. Sac.*
26	m	Philip N.
27	d	Julius
28	w	Germanus
29	d	Maximiaen
30	v	Hert van Jesus
31	z	Petronella

Nieuwe Maen den 4.

Eerste Kw. den 11.

Volle Maen den 20.

Laetste Kw. den 27.

Koude en nachtvorst houden aen, derwyze dat de fruitboomen veel kunnen lyden tot 't midden der maend, daerop volgt een warme en vruchtbare regen tot het einde.

Juny.

		Heiligen:
1	Z	Simon
2	m	Erasmus
3	d	Justina
4	w	Antonia
5	d	Seger.
6	v	Norbertus
7	z	Robert
8	Z	Medard
9	m	Pelagie
10	d	Margreet
11	w	Barnabas
12	d	Nazarinus
13	v	Antoon
14	z	Basilius
15	Z	Vitus
16	m	Ludgardis
17	d	Reinier
18	w	Marceliaen
19	d	Gervasius
20	v	Florentina
21	z	Aloysius
22	Z	Paulinus
23	m	Agrippina
24	d	Jan-Bapt.
25	w	Bertha
26	d	Jan en Pauwel
27	v	Ladislas
28	z	Leo *vigelie*
29	Z	Pieter en Pauwel en solemniteit
30	m	Emiliana

Nieuwe Maen den 2.

Eerste Kw. den 10.

Volle Maen den 18.

Laetste Kw. den 25.

Begint schoon, 9-10 regen, 's morgends mist tot den 13, regen tot den 23 gevolgd van schoone dagen tot het einde der maend.

July.

		Heiligen:
1	d	Rumold
2	w	Mar. Visit.
3	d	Hyacintha
4	v	Ulrik
5	z	Zenaïda
6	Z	Godelieve
7	m	Willebald
8	d	Eugeen
9	w	Mart. v.G.
10	d	Amelberg.
11	v	Pius
12	z	Jan-Gualb.
13	Z	Anacletus
14	m	Bonavent.
15	d	Hendrik
16	w	Reinilda
17	d	Alexius
18	v	Frederik
19	z	Vinc. à P.
20	Z	O.L.V.C.
21	m	Daniël
22	d	Mar.-Magd.
23	w	Albertina
24	d	Christina
25	v	Jacob
26	z	Anna
27	Z	Berthold
28	m	Innocent
29	d	Martha
30	w	Beatrix
31	d	Ignatius

Nieuwe Maen den 2.

Eerste Kw. den 10.

Volle Maen den 17.

Laetste Kw. den 24.

Nieuwe Maen den 31.

Groote hitte tot den 5, dan regen tot den 21, daerop schoon weder tot

Augusty

		Heiligen:
1	v	Pieters Band.
2	z	Portiunc.
3	Z	Stevens-vind.
4	m	Dominiek
5	d	Maria ter Sn.
6	w	Trans. Christ.
7	d	Albert.
8	v	Cyriacus
9	z	Rolland
10	Z	Laura
11	m	Philomena
12	d	Clara
13	w	Hippoliet
14	d	*Athanasia
15	v	M. HEMELV.
16	z	Roch
17	Z	Bertrand
18	m	Helena
19	d	Marianus
20	w	Bernaerd
21	d	Apostasius
22	v	Philibert
23	z	Zacheas
24	Z	Bartholom
25	m	Lodewyk
26	d	Adriaen
27	w	Euthalia
28	d	Augustyn
29	v	Jans-onth.
30	z	Rosa
31	Z	Isabella

Eerste Kw. den 9.

Volle Maen den 16.

Laetste Kw. den 22.

Nieuwe Maen den 30.

Schoon en heet weder, te midden der maend regen tot den 19, dan een schoone dag, gevolgd van ongestadig weder tot einde.

September.

		Heiligen:
1	m	Gillis
2	d	Lazarus
3	w	Seraphine
4	d	Rosalia
5	v	Laurens
6	z	Humbert
7	Z	Engelbew.
8	m	*Maria geb.*
9	d	Adriaen
10	w	Niklaes T.
11	d	Prothus
12	v	Guido
13	z	Amatus
14	Z	{Naem v.M.
14	Z	{Kruisverh.
15	m	Karolina
16	d	Cornelius
17	w	*Quatertem*
18	d	Sophia
19	v	*Quatertem*
20	z	*Quatertem*
21	Z	Mattheus
22	m	Mauritius
23	d	Thecla
24	w	Geraerd
25	d	Cleophas
26	v	Justina
27	z	Cosmas
28	Z	Wenceslas
29	m	Michiel
30	d	Hierony m.

Eerste Kw. den 7.

Volle Maen den 14.

Laetste Kw. den 21.

Nieuwe Maen den 29

4 warme en sterke regen, gevolgd van donder, daerop zonneschyn tot den 20, den 30 regen.

October.

		Heiligen:
1	w	Bavo
2	d	Lutgarda
3	v	Geeraerd
4	z	Francies
5	Z	H. Roosenkrans
6	m	Bruno
7	d	August
8	w	Brigitte
9	d	Dionysius
10	v	Francies
11	z	Gommer
12	Z	Maximil.
13	m	Gerald
14	d	Donatiaen
15	w	Theresia
16	d	Seraphien
17	v	Hedwigis
18	z	Lucas
19	Z	Theofried
20	m	Wendelin
21	d	Ursula
22	w	Elodia
23	d	Jan
24	v	Raphaël
25	z	Crispyn
26	Z	Evarist
27	m	Florentin.
28	d	Simoen
29	w	Ermelind.
30	d	Germanus
31	v	Lucilla*Vig*

Eerste Kw. den 7.

Volle Maen den 13.

Laetste Kw. den 20.

Nieuwe Maen den 28.

Regen tot den 16, schoon weder tot 24, 25-28 ongestadig, einde koel.

November.

		Heiligen:
1	z	ALLERH.
2	Z	Thobias
3	m	Allerziel.
4	d	Karel-Bor.
5	w	Zacharias
6	d	Leonardus
7	v	Willebrord
8	z	de 4 gekr.
9	Z	*Kerkwyd*.
10	m	Andries
11	d	Maerten
12	w	Lieven, p. Gent
13	d	Stanislas
14	v	Veneranda
15	z	Leopold
16	Z	*Sol.S.Liev.*
17	m	Zacheas
18	d	Odo
19	w	Elisabeth.
20	d	Felix
21	v	Maria-Pres
22	z	Cecilia
23	Z	Clemens
24	m	Joan. à Cr.
25	d	Katharina
26	w	Koenraed
27	d	Virgilius
28	v	Amedeus
29	z	Philomen.
30	Z	*Advent*

Eerste Kw. den 5.

Volle Maen den 12.

Laetste Kw. den 19.

Nieuwe Maen den 27.

5-6 groote wind; veranderlyk tot het einde

December.

		Heiligen:
1	m	Eligius
2	d	Nathalia
3	w	Frans-Xav
4	d	Barbara
5	v	Crispina
6	z	Nikolaes
7	Z	Ambroos
8	m	*Mar. ontv.*
9	d	Leocadia
10	w	Melchiades
11	d	Damasus
12	v	Constant
13	z	Judocus
14	Z	Nicasius
15	m	Candidus
16	d	Edmund
17	w	*Quatertem*
18	d	Gratiaen
19	v	*Quatertem*
20	z	*Quatertem*
21	Z	Thomas
22	m	Virgina
23	d	Victoria.
24	w	Irmina *
25	d	KERSTDAG
26	v	Steven
27	z	Jan, evan.
28	Z	Onn. Kind.
29	m	Thom. C.
30	d	David
31	w	Sylvester

Eerste Kw. den 5.

Volle Maen den 11.

Laetste Nw. den 19.

Nieuwe Maen den 27.

1-15 droog. 16-21 koud, 22-29 sneeuw en vorst.

Koepletten uit Neel de Loods.
Liedjesspel door Sleeckx.

STEM: *Ronde des pièces d'or*.

1e Koeplet.

Geld is boven alles magtig;
Burger, boer en edelman
Buigt en plooit het even krachtig,
Niemand, die er tegen kan.
Wilt gy achting, eerbied koopen?
Wilt gy zegen, wilt gy heil?
Gy dient niemand na te loopen,
Want voor geld is alles veil.
Geld, geld!

ALLEN.
Geld, geld!

NEEL, *alleen*.
Voor geld is alles veil.
Gy moet u geen moeite geven,
Geld bezorgt u alle vreugd;
Gy hoeft niet eens braef te leven:
Geld is braefheid, geld is deugd!
(*Met de goudstukken rinkelend*,)
Ja, geld is braefheid, geld is deugd.

ALLEN.
Ja, geld is braefheid, geld is deugd, ja!

2e Koeplet.

Onregt kan 't in regt verkeeren,
En met geld heeft men aen land,
Zonder studie, zonder leeren,
Alle kennis en verstand.
Wilt gy eer en roem behalen?
Geld maekt alles even ligt;
En wanneer gy wilt betalen,
Zyt gy vry van band en pligt.
Geld, geld!

ALLEN.
Geld, geld!

NEEL, *alleen*.
Geld kent band noch pligt!
Geld kan liefde en vriendschap geven;
Geld bezorgt u alle vreugd,
Gy en hoeft niet braef te leven;
Geld is braefheid, geld is deugd.
(*Met de goudstukken rinkelend*.)
Ja, geld is braefheid, geld is deugd.

ALLEN.
Ja, geld is braefheid, geld is deugd.

Levensvreugd.

MUZYK VAN E. GREGOIR.

Ja, vrienden, laet ons vrolyk zyn!
Bekreunt u niet om 't lot;
Want 't is vergeefs, ge weet het wel,
De wereld is een apenspel:
Ja, wie zich plaegt is zot.

Ja makkers, laet ons vrolyk zyn!
Aen vreugd is nooit gebrek:
Wee hem! die hier zyn levenstyd
In droefnis en in kommer slyt.
Ja, wie hier treurt is gek.

Ja, jongens, laet ons vrolyk zyn!
Wy heeten wellekom
Aen al wat ons genoegen biedt
Of blydschap in den boezem giet.
Ja, wie hier zucht is dom.

Ja, broeders, laet ons vrolyk zyn!
Als 't zilvren bloemenwaes
Verdwynt ook ras der menschenjeugd,
Ontsluit dus 't hart voor levensvreugd.
Ja, wie zich kwelt is dwaes.

S.C.A. WILLEMS.
Brussel.

Trinetta. Romance.

Ziet gy dit meisje henen treden
Langs 't bergje waer de Tago stroomt
Soms blikt zy vurig naer beneden,
Of nog Fernando niet en koomt!
En daer heur niets den boezem griefd*e*,
(Zy kende droefheid noch geween,)
Zong 't minlyk meisje van heur liefde:
Wat deed zy anders? z'is alleen!

Maer ginds die woeste man: gestaêg volgt hy uw stappen,
Een vuerroer in de hand, en zie hoe wreed hy lacht.
Hy zag uw gouden kruis: gy zult hem niet ontsnappen.
Trinetta, neem u wel in achtl

‘O myn Fernando!.. kom, myn waerde,
Hier is de plaets waer gy weleer
M'uw liefde zwoert by God en aerde:
O zeg, bemint ge my niet meer?
Maer neen!... ha ginder verr' beneden,
Hy is 't... neen!... wacht!... hy is het toch,
Ik zie hem haestig herwaerts treden,
Heb dank, myn God, hy mint my nog!’

En ginds die woeste man!... o schrik! hy grypt zyn wapen
Hy legt op u reeds aen: o yslyk, wreed gedacht!
O ziet gy, ziet gy dan den afgrond nog niet gapen?
Trinetta, neem u wel in acht!

Zy wenkt hem met een liefdryk teeken:
‘O kom, Fernando! spoed hier heên,
Om my van heil en min te spreken;
Heb ik niet reeds genoeg geleên?’

Maer God!... daer zinkt zy eensklaps neder,
Haer blanke kleed met bloed geverfd!
Zy opent zoekend de oogen weder,
En zucht: ‘Fernando!’ en zy sterft!...

Zoo sterft eene reine roos, geknot op haren stengel.
Maer zie! die woeste man, hy grypt haer kruis en lacht:
(Zoo lacht de helsche geest by 't vallen van een engel!)
‘Trinetta, neem u wel in acht!’

Gelyk een Roos.

Gelyk een roos in 't groene veld,
Aen d'eenzaemheid gewend,
Door eenen storm wordt neêrgeveld
In 't midden van haer lent;
Dit lot is aen een maegd besteld
Die de liefde niet en kent.

Wien heeft het leven ooit behaegd
't En zy hy heeft bemind?
En die geen ware liefde draegt,
Kiest immers eenen vrind.
Zeg my, wie is uw lief, o maegd,
Die plaets in uw herte vindt?

Schoon dat gy met myn woorden spot,
Uw hert zal u verraên,
De pylen van den minnegod
En kunt gy niet ontgaen.
De liefde, neen, dat magtig lot
Kunt gy niet wederstaen.

VAN ACKERE.

Begin der XIXe eeuw.

Lieve Blonde.[1]

O! luister, lieve blonde,
Reeds vliegt de jeugd ter wals:
Waer' 't zonde uw hand te vragen, -
Uw handje teêr en malsch?
Voor wie, voor wie te duchten,
Geen oogje volgt ons schreên...
O! 'k zie het aen uw lachje,
Het zegt my: Neen, neen, neen!

O! zeg my, lieve blonde,
Zoo zwierig in de wals,
Waer' 't zonde een kus te drukken,
Een kusje op uwen hals?
Voor wie, voor wie te duchten,
Geen oogje volgt ons schreên...
O! 'k lees het in uw blikjes,
Zy zeggen: Neen, neen, neen!

O! zeg my, lieve blonde,
Zoo teeder in de wals,
Waer' 't zonde zoo 'k u minde,
U minde, bloem des bals?
O! spreek, waerom te duchten,
't Geheim blyft ons alleen,
Ge zwygt, maer 'k hoore zuchtjes,
Die zeggen: Neen, neen, neen!

W. ROGGHÉ.

(1) Dit dichtstukje is door den heer F.A. Gevaert als koorgezang getoonzet.

De Werkman.

STEM: *Te souviens-tu*.

O ryken, komt en hoort naer myn gezangen.
Neemt er voor u een treffend voorbeeld uit;
Hoe streng de nood den werkman moge prangen,
Weet dat hy nooit zyn hart voor goedheid sluit.
Hy is niet doof voor klagen en voor weenen;
Hy is zelf arm; dus hy begrypt den nood:
Mooit kwam het geld zyn menschenhart versteenen,
En wroegingvry wint hy zyn daeglyksch brood.

Een werkman zat op straet zyn noenmael te eten;
Het werd hem daer door zynen zoon gebragt.
Maer nauw'lyks was hy op een trap gezeten,
Of ziet, een grysaerd zucht deez' bittre klacht:
Ach ryken, ziet myn foltring en myn lyden!
'k Ben arm en oud: my pynt de hongersnood.
Ik zal uw naem zoo zoet gebenedyden;
'k Bezwyk, ik sterf, geeft my een weinig brood!

De dienstmeid stuersch verjaegt den armen oude.
Voort! weg van hier! geen brood, gy oude kop!
De werkman als hy dezen smaed beschouwde,
Is als verplet: zyn gramschap steigt ten top,
Een tafelvriend, met roodgekleurde kaken,
Kwam ook langs daer: de grysaerd 't hoofd ontbloot,
Met tragen stap, kwam bevend hem genaken.
Hy sprak: myn heer, een stuiver voor wat brood!

De schuimer ras verhaestte zyne stappen,
Zyn korpus scheen hem eenen zwaren last.
Men zou den wyn uit zyne kaken tappen,
Men ziet dat hy goed op zyn mage past.
‘Een stuiver, heer! laet my toch niet bezwyken!
Het is voor u een klein, voor my een groot.
‘Stil, stil! sprak hy; ga, bedel by de ryken.
Ik zelf heb haest, ik zelf en heb geen brood.’

En hy ging voort zyn kaken op te blazen,
Zyn buik gaen vullen by een ryken man.
Aen tafel, ras! en wyn met volle glazen,
Zooveel mynheer er profiteren kan.
Den werkman zag men tot den beedlaer spreken:
‘Kom hier myn vriend! ik help u uit den nood,
En uit zyn oog zag men twee tranen leken,
‘Kom, grysaerd! kom en deel met my dit brood.’

Minneklacht.

Myn herteken heeft altyds verlangen
Naer u, die allerliefste myn!
Uw liefde hevet my zoo zeer bevangen!
Uw vry eigene wil ik zyn.

Voor al de wereld, algemeene,
Zoo wie dat hooret ofte ziet,
Hebdi myn herteken geheel alleene;
Daerom, lief, begeef my niet.

MARGARETA VAN OOSTENRYK.

Drinklied.

Refrein.

Drinken wy tot morgen,
Weg de smart!
Bannen wy de zorgen
Uit het hart.
Nu is 't leven zeker,
Morgen niet;
Vrienden hoog den beker,
Hoog het lied!

Couplet.

Laet de glazen lustig klinken,
Ja, ons eenig heil is drinken;
Dat het bier by beken stroom!
Haest u te genieten,
Eerlang kan ons 't licht ontschieten;
Haest u, 't leven is een droom.
Op den bodem van den roomer
Zoekt de jeugd
Troost en vreugd,
Spyt de leere van den droomer
En zyn deugd.
Drinken wy tot morgen, enz.

Dwazen die voor toekomst duehten,
Die vermaek en wellust vlugten!
Wy, wy leven voor genot.
Nooit gedrukt door smarte,

Immer met de vreugd in 't harte,
Spotten wy met 't grillig lot!
Drinklust zal ons nooit ontbreken:
Liefdegloed,
Vreugd en moed
Zal het prikklend bier ontsteken
In 't gemoed.
Drinken wy tot morgen, enz.
W. ROGGHÉ.

Avondlied
Uit het drama Richilde.

Muzyk van F.A. Gevaert.

De lucht is kalm... In 't geurig lindenloover
Zingt eene stem, met streelend zinbetoover
Het avondlied.
O myn vriendin, gevoel myn liefdesmarte;
Ik wacht u hier, met vurig, smachtend harte:
Komt gy nog niet? (bis.)

Zie! alles rust... Geen vyand spiedt ons gangen;
De minnaer beidt, in gloeijend zielsverlangen,
Naer 't bly verschiet.
De koele nacht spreidt reeds zyn floers op aerde;
De sperwer slaept... O spoed u thans myn waerde!
Komt gy nog niet? (bis).

De Vlaemsche Knapen.

STEM: *Amis la matinée est belle*.

Wy zyn de koene vlaemsche knapen,
Met jeugdig bloed in 't vlaemsche lyf;
Wy houden niet van lang te slapen
Noch zittten droomen koud en styf.
Wy minnen de blygeestigheid,
Onder ons hier gezeid,
De vlaemsche vreugd en poesle vlaemsche meid.

Wy minnen, ja, de vlaemsche zeden,
En dus ook 't vlaemsche gerstensap;
Het smaekte ons nooit zoo goed als heden.
Lang leev' de bruin beschuimde nap!
Wy minnen de blygeestigheid,
Onder ons hier gezeid,
Het vlaemsche bier en poesle vlaemsche meid.

Het doel waerom wy hier vergadren,
Is 't stryden voor de moedertael.
Wy zingen in de tael der vaedren,
Ten spyt van Sieur Sigart den Wael.
Wy minnen de blygeestigheid,
Onder ons hier gezeid,
De vlaemsche tael en poesle vlaemsche meid.

K. LEDEGANCK.

Jagerslied.

- ‘Schoon maegd, ik heb u nu zoo lang gevryd!
Die jaegt en niet en vangt, die berst van spyt.
Om u ging ik zoo dikwyls op de jagt.
Zoo nu door my geen wild wordt aengebragt,
My dunkt dat ik versmacht.’

- ‘Is 't dat gy tot het jagen zyt geneigd,
Zoo moet g'u oefenen in lydzaemheid;
Want al die jaegt moet weten voor gewis
Dat elke seheut niet juist een vogel is.
Die schiet, schiet dikwyls mis.’

- ‘Ach, toon dat gy een trouwen jager acht,
Die naer uw liefde jaegt uit al zyn magt.
Eilaes! dat ik de weêrmin niet en win
Van u, die 'k uit geheel myn hart en zin
En boven al bemin!’

- ‘Ei, lieve weiman, zy toch niet beducht,
Omdat ik van het net der liefde vlugt.
Het wild en hoort niet naer des weimans lied;
Het haesken vlugt en bergt zich in het riet,
Als 't jagers hoort of ziet.’

- ‘'t Is waer het haesken vlugt als 't is in nood,
Omdat de braken haken naer zyn dood;
Maer 't is om 't leven dat ik jaeg en vry,
Om saêm te leven ik en gy.
Ach, waerom vlugtje my?’

- ‘Gy doet gelyk een looze weiman doet,
Gy lokt het vogelken, gy fluit het zoet;
Maer als het vogelken. maer als de bruid
Door 't zoet geluid raekt in de muit,
Dan is dat fluiten uit.’

- ‘Och neen, beminde, neen, en denk dat niet,
Myn zang is by u geen bedrieglyk lied.
Hoe dat myn liefde al ouder worden zal,
Hoe dat myn hert ook trouwer worden zal,
En vrees toch niet met al!’

- ‘Ziet dat gy om een haesken, dat gy vryt,
Uw beste paerd den hals niet af en rydt.
Hy vangt den haes die in de jagt volherdt:
Hoe meer gy jaegt, hoe meer dat ook myn hert
Door u gevangen werdt.’

XVIIe eeuw.

Meiplanting.

Het viel een hemels dauwe
Voor myn liefst vensterkyn,
'k En weet geen schooner vrouwe,
Zy staet in 't herte myn;
Zy houdt myn hert bevangen,
Dat is zoo zeer doorwond.
Mogt ik haer troost ontvangen,
Zoo waer' ik gantsch gezond.

De winter is vergangen,
Ik zie de mei springt uit,
Ik zie het loover hangen,
De bloeme spruit in 't kruid.
In genen groenen dale
Daer is 't genoeglyk zyn,
Daer zingt de nachtegale
En menig vogelkyn.
Ik wil den mei gaen houën
Voor myn liefst vensterkyn,
En schenken myn lief trouwe,
Die allerliefste myn;
En zegge: lief wil komen
Voor uwe venster staen:
Ontvang den mei met bloemen.
Hy is zoo schoon gedaen.

XVe eeuw.

Boerenvreugde.

Wy boeren en boerinnen.
Wy werken dag en nacht.
Wy ploegen en wy spinnen,
En wy zingen uit der magt:
Geef, lieve Heer, ons kost en kleer,
Het Hemelryk en dan niet meer.

Wy spitten en wy spaeijen
Geheele dagen lang,
Wy zaeijen en wy maeijen,
En wy werken by den zang.
Geef, lieve Heer, enz.

Wy gaen met houten blokken,
En dikwyls zonder hoed;
Wy gaen met wolleu zokken,
Maer wy zingen wel gemoed:
Geef, lieve Heer, enz.

Wy eten zoete boter,
Melk is voor onzen dorst;
Dan zyn wy veel devoter,
En wy zingen uit de borst:
Geef, lieve Heer, enz.

Wy dekken zelden tafel;
Een stuksken uit der hand,
Dat smaekt ons als een wafel,
En wy zingen langs den kant:
Geef, lieve Heer, enz.

Wy gaen een pintje drinken,
Des zondags na den noen;
Wy dansen en wy klinken;
En wy zingen in het groen:
Geef, lieve Heer, enz.

Gy edeliên, gy ryken,
Wy zeggen 't u zeer vry:
Wy willen u niet wyken,
Gy en zingt niet half zoo bly:
Geef, lieve Heer, ons kost en kleer,
Het Hemelryk, en dan niets meer.

XVIIe eeuw.

Dan 't Paterken.

Daer ging een paterken langs het land (*bis*),
Hy nam een nonneken by der hand,
Hei! 't was in de mei zoo zei.
Hei! 't was in de mei.

Sa pater, gy moet knielen gaen (*bis*),
Maer nonneken, gy moet blyven staen,
Hei! 't is in de mei.

Sa pater, spreid uw zwarte kap (*bis*)
Daer uw heilige non op stapp':
Hei! 't is in de mei.

Sa pater, geef uw' non een zoen (*bis*):
Dat moogt ge nog wel driemael doen:
Hei! 't is in de mei.

Sa pater, hef uw nonneken op (*bis*),
En dans weêr vrolyk met uw pop;
Hei! 't is in de mei.

[Titel onbekend]

Overal vrolykheid,
Overal lust.
Maegden van fier gelaet,
Knapen zoo vroom en draet
Overal vrolykheid,
Overal lust.

Vlaenderen, elders mag 't
Schooner wel zyn.
Herten zoo lief, zoo teer
Vind ik wel nergens weer.
Vlaenderen, elders mag 't
Schooner wel zyn.

Vlaenderen, boven al
Heb ik u lief;
Gy zyt myn lust, myn smert,
Gy ligt my diep in 't hert.
Vlaenderen, boven al
Heb ik u lief.

Vlaenderen, 't allen tyd
Blyft ge my lief.
Neem van my hert en hand,
Neemt myne trouw te pand;
Vlaenderen, 't allen tyd
Blyft ge my lief.

De Trommelaer en eens Graven Dochter.

Gedicht van P. Van Duyse, muzyk van F. Reylof.

Een trommelaer, met rooden mond,
In 't bosch het schoonste roosken vond
Dat iemand vinden kan.
Ran plan plan.
Hy trok het af, de snelle gast,
En stak het in zyn knopgat vast.
Ran plan plan.

Eens graven kind met zoeten lach
Dit roosken aen zyn knopgat zag;
Haer oog dat hing er aen.
Ran plan plan.
Geen bloemken schooner op der aerd'.
De trommelaer was 't bloemken waerd.
Ran plan plan.

Zy kreeg er van een maegdeblos:
‘Wel vriend, geef my die schoone roos,
Gelyk een edelman.’
Ran plan plan.
- ‘Die schoone roos en geef ik niet,
Ten zy ge uw trouwe hand my biedt.’
Ran plan plan.

- ‘Myn trouwe hand en geef ik niet,
Ten zy ge een regiment gebiedt.
Kom weêr dan, vraeg my dan.’
Ran plan plan.
Een jaer verliep, een morgen vroeg
Was 't haer of weêr een trommel sloeg.
Ran plan plan.

Een officier met rooden mond,
Kwam nederbuigend tot den grond;
Hy leek een edelman,
Ran plan plan.
‘Zie daer het roosjen dat ik schenk,
Opdat uw hertjen aen my denk'.’
Ran plan plan.

En blyder dan de grootste vorst,
Stak hy het op haer blanke borst.
Haer hertje klopte er van.
Ran plan plan.
Er was nooit liefelyker bruid.
De trommel sloeg, by 't feestgeluid,
Ran plan plan.

De oude Man.
Schotsche romance.

WYZE: Petits oiseaux, mangez sur ma fenêtre.

Wen iedereen zich heeft ter rust begeven,
En troost daerin voor 't lyden vinden kan;
Dan ween ik over myn rampzalig leven,
En nevens my slaept zacht myn oude man.

'k Was 't eenig kind van needrige ambachtslieden,
Myn kleed was grof, maer 't hart te vreên en bly;
En Willem kwam my zyne liefde bieden,
En 'k minde hem; maer hy was arm als wy.
Wen iedereen zich heeft ter rust begeven, enz.

Hy ging naer zee, om schatten te vergâren;
Hy ging... ondanks myn hopeloos getraen,
En zwoer my, weêr te keeren na twee jaren. -
Och! Willem, waert ge nooit van hier gegaen!
Wen iedereen zich heeft ter rust begeven, enz.

Die tyd verliep in bitt're liefdesmarte,
Toen stierf myn vader; moeder ook werd krank;
En ryke Jan zeî: kind, aenvaerd myn harte;
Dat moeder, op haer beurt, u 't leven dank!
Wen iedereen zich heeft ter rust begeven, enz.

Wat moest ik doen? 'k zag d'armoede ons beloeren;
Van dag tot dag viel myne moeder af;
Ach! 'k liet gedwee my naer het altaer voeren,
Waer ik myn hand, doch niet myn harte gaf.
Wen iedereen zich heeft ter rust begeven, enz.

En Willem keerde!... en als de blâren rezen,
Droeg men des trouwen lyk myn huis voorby!...
En ik, ik tracht een goede vrouw te wezen,
Want ryke Jan is toch zoo goed voor my.
Wen iedereen zich heeft ter rust begeven, enz.

F. DE CORT.

Marieken, meisjen zoet.

Woorden van F. De Cort, muzyk van H. Cartol.

Het daeglyksch werk is afgedaen;
't Is avond: 'k ben weer vry;
De klak op en het pypjen aen,
Marieken wacht op my!
Marieken, meisjen zoet,
Zoo blyde
Is 't me aen uw zyde,
Ik yl u te gemoet,
Marieken, meisjen zoet!

Niet lastig valt my de arrebeid.
Ik mor althans niet meer:
Het avonduer vol lieflykheid,
Voert me in uwe armen weêr.
Marieken, meisjen zoet,
Dit hopen
Doet de uertjes loopen;
En 'k werke bly te moed,
Marieken, meisjen zoet.

Wen 't maentjen aen den hemel lacht
Ontvlugten wy de steê;
Dan spreken wy van liefde zacht,
En denken aen geen wee.
Marieken, meisjen zoet,
Dan streelt gy,
O ja, dan heelt gy
Myn liefdevol gemoed,
Marieken, meisjen zoet!

En keeren wy ten huize weêr,
Dan geeft het lieve kind
Wel honderd kusjes rein en teêr
Aen haren trouwen vrind.
Marieken, meisjen zoet,
Tot morgen,
Als vry van zorgen
Het maentje ons weèr begroet,
Marieken, meisjen zoet!